

ALIAGE DE CUPRUMU.

Cuprumul se combină cu mai toate metalele, în formă mai multe aliaje de care artele țară și mare folos.

Cuprumul și fierul se combină cu greutate. Cu toate acestea produsul cel vechi ce provine din producția sulfurului îndoit de cuprum și de fier, și care se numește cuprum negru, trebuie a fi privit ca un aliaj de cuprum și de fier.

ALIAGIU DE CUPRUMU ȘI DE ZINCU.

Aliajele de cuprum și de zinc sunt întreprinse în mare cantitate în industrie, primul lor este mai mic decât al cuprumului. Li se dă nume de alama, arama galbenă, și de Manheim, tîmvaк, pinsch-besch, metal al principelui Robert, similor, chrysocală.

Zincul, alinându-se cu cuprumul, îi înglobează coșoarea; întreprinse în oare-care proporții, îi combină fața și vechi; în proporție mai mare, îi dă o coșoară galbenă vechie; când într-un zinc mai mult de greutate în aliaj, atunci îl face vechi albastru.

Aceste aliaje și în general, densității mai mari de cât densitatea medianei densității lor celor două metale ce le constituie.

Sunt mai ușoare decât cuprumul; când se încălzesc în vas închis, atunci pierd o cantitate de zinc care este proporțională cu temperatura la care se sînge. D. Berthier a reșunoscut că la temperatura de 150° a pirometrului, aliajul conține încă 3 sași 4 la 100 de zinc. Cu toate acestea, calcinația și aliajul de zinc și de cuprum, în mla și în fornal de черкатор, volatiliză zincul de tot; de aceea se poate doza acest metal încălzind alama câte-va ore într-un creșet mic plin de praful de cărbune; proporția zincului este arătată prin pierderea de greutate ce eprouv aliajul: nășterele de cuprum